

graviditet, hvor hun ved, at det, der fødes, under ingen omstændigheder er levedygtigt. Der har vi et andet etisk spørgsmål, som også er ganske alvorligt.

Vi regner med, at SF's folketingsgruppe afventer ministerens lovforslag.

Birthe Skaarup (DF):

Abortspørgsmålet har jo på det seneste været debatteret ud fra flere synsvinkler.

Forslaget fra Kristeligt Folkeparti har umiddelbart Dansk Folkepartis sympati, men vi vil gerne påpege her, at vi under ingen omstændigheder ønsker, at grænsen for den fri abort indtil 12. svangerskabsuge overhovedet ændres.

Det, at Folketinget skal definere en grænse for, hvornår kvinder kan få tilladelse til en provokeret abort, således at vi her i landet ikke skal være vidende om, at det sundhedsfaglige personale af og til bliver sat i et etisk dilemma, er fint, for vi kan udmærket se problemet, når provokerede aborter, der foretages efter 12.

graviditetsuge, viser tegn på levedygtighed. Det er jo sket ifølge jordemødre – og vi har både i Retsudvalget og i Sundhedsudvalget haft foretræde af nogle jordemødre – at de levende fostre er kommet til verden, og det er og har givet et etisk problem for de involverede personer. Vi forstår som sagt, at det er et utrolig svært både fagligt og etisk problem for den enkelte at blive sat i, om der skal gives barnet en livsbevarende behandling eller ej.

Det skal naturligvis også ses i lyset af den livsbevarende behandling, som gives ved en spontan abort eller ved en meget tidlig fødsel, hvor alt sættes ind på at redde barnet med alle de forhåndenværende midler, men naturligvis også af de tydelige fremskridt, der er sket inden for den teknologiske udvikling.

Forslagsstillernes synspunkt, at man må gøre alt for at aflive fostret, inden aborten sker, sammenholdt med, at når fostret kommer til verden ved en provokeret abort og viser livstegn, må man ikke gøre noget, men blot lade barnet ligge og dø, er, ligesom alle andre ordførere faktisk har været inde på, jo faktisk tankevækkende og ganske uetisk i dagens Danmark. Skismaet er jo, at på samme fødeafdeling skal et barn reddes i det ene rum, og i det andet må et foster ligge og dø.

Det udløser helt klart disse etiske problemer for de involverede, og vi hilser Kristeligt Folkepartis forslag velkommen. Vi synes, det er meget vigtigt, at vi her får sat en debat i gang. Selv

om det har været diskuteret før i Folketinget, så synes vi, at tidspunktet er inde til at diskutere den øvre grænse for en abort.

Den vejledende grænse for abort har været ændret gennem årene, men vi har da haft fri abort til 12. graviditetsuge i 25 år, og ligeledes har kvinden haft mulighed for at blive hjulpet efter 12. svangerskabsuge, hvis hun har været udsat for incest, voldtægt, eller såfremt det bliver konstateret, at barnet vil blive født med en alvorlig lidelse eller defekt.

Det er vigtigt her at pointere, at kvinder, som kommer i disse situationer, heller ikke selv må lade stå til, men meget tidligt skal gøre opmærksom på, at de har store problemer og vil hjælpes. Her mener vi, at man meget, meget kraftigt skal gå ind med en yderligere forebyggende indsats.

Vi hilser også justitsministerens løfte om at kigge på lovgivningen velkommen. Det er hensigtsmæssigt at ændre den lovgivning, vi har nu, og vi er klar over, at her i Folketinget lige-somme ude i den øvrige befolkning er det en følelsesladet debat.

Vi er enige i detaljerne i forslaget, og vi ser frem til, at vi også i udvalget får en god debat om det her. Jeg er helt overbevist om, at vi i Dansk Folkeparti, hvor vi faktisk er en enig gruppe, der står bag det her, også vil arbejde positivt for, at vi kan få ændret disse grænser.

Sonja Albrink (CD):

Forslagsstillerne begrundet deres fremsættelse af dette forslag med de seneste års debat om de ekstremt sene aborter, en debat, som er foranlediget af nogle jordemødres beskrivelser af, som også andre ordførere har været inde på, at delvis levende aborter, i sjældne tilfælde ganske vist, lægges til at dø i hospitalernes skyllerum.

Forslagsstillerne vil gerne med dette forslag opnå, at der indføres et forbud mod provokeret abort på levedygtige fostre, og det er meningen, at dette kriterium »levedygtige fostre« skal udvikle sig i takt med, at overlevelsesmulighederne for ekstremt tidligt fødte forøges.

Forslagsstillerne ønsker imidlertid, at der fastsættes en endegyldig grænse for, hvornår et abortindgreb kan foretages og det vel at mærke uden mulighed for dispensation. En konsekvens af dette er eksempelvis, at et incestoffer vil være tvunget til at føde et barn, hvis fristen af den ene eller anden grund overskrides, og en for sen konstatering af, at et barn vil blive født